

ΚΛΙΜΑΞ - Περί λογισμών βλασφημίας

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

ΑΠΟ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΔΗ ρίζα καὶ φοβερὴ μητέρα -έννοῶ τὴν μολυσμένη ὑπερηφάνεια- ἀκούσαμε προηγουμένως ὅτι προέρχεται ἕνας πολὺ φοβερὸς ἀπόγονος, δηλαδή ἡ ἀνέκφραστη βλασφημία.

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν φέρωμε στὴν μέση, διότι δὲν εἶναι τυχαῖος ἐχθρὸς, ἀλλὰ ἐχθρὸς καὶ ἀντίπαλος φοβερώτερος ἀπὸ κάθε ἄλλον. Τὸ δὲ χειρότερο εἶναι, ὅτι δὲν μπορεῖς εὐκόλα νὰ τὴν ἐκφράσης καὶ νὰ τὴν ἐξομολογηθῇς ἢ νὰ τὴν στηλιτεύσης ἐνώπιον πνευματικοῦ ἱατροῦ. Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ πολλὰς φορὲς αὐτὴ ἡ ἀνόσιος ἔφερε πολλοὺς σὲ ἀπόγνωσι καὶ ἀπελπισία καὶ κατέστρεψε κάθε τους ἐλπίδα, ὅπως τὸ σαράκι τὸ ξύλο.

2. Αὐτὴ λοιπόν, αὐτὴ ἡ παμμίαρη βλασφημία εὐχαριστεῖται πολλὰς φορὲς κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἀγίων συνάξεων καὶ ἀκόμη τὴν φρικτὴ ὥρα τῆς τελέσεως τῶν Μυστηρίων νὰ ὑβρίζῃ τὸν Κύριον καὶ τὰ τελούμενα ἅγια μυστήρια. Ἀπὸ αὐτὸ ἀντιλαμβανόμεθα πλήρως ὅτι δὲν τὰ πρόφερε τὰ ἀνείπωτα καὶ ἀσεβῇ καὶ ἀκατανόητα ἐκεῖνα λόγια ἡ ἰδική μας ψυχὴ, ἀλλὰ ὁ ἀντίθεος δαίμων, ὁ ὁποῖος ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, διότι καὶ ἐκεῖ σκέφθηκε νὰ βλασφημήσῃ τὸν

Κύριον.

Διότι ἂν ἦταν ἰδικά μου τὰ ἄσεμνα καὶ ἀπρεπῇ ἐκεῖνα λόγια, πῶς δέχομαι τὸ δῶρο τῆς Θείας Κοινωνίας καὶ τὸ προσκυνῶ; Πῶς μπορῶ νὰ ὑβρίζω καὶ νὰ δοξολογῶ συγχρόνως;

3. Πολλοὺς πολλὰς φορές ὁ ἀπατεὼν δαίμων τῆς βλασφημίας τοὺς ὠδήγησε σὲ παραφροσύνη.

Διότι κανεὶς ἄλλος λογισμὸς δὲν εἶναι τόσο δύσκολος στὴν ἐξαγόρευσί του ὅσο αὐτός. Γι' αὐτὸ πολλὰς φορές σὲ πολλοὺς ἐγήρασε μέσα τους. Καὶ ὡς γνωστὸν τίποτε δὲν ἰσχυροποιεῖ τοὺς δαίμονες καὶ τοὺς λογισμοὺς ἐναντίον μας, ὅσο τὸ νὰ τοὺς τρέφουμε καὶ νὰ τοὺς ἀποκρύπτουμε μέσα στὴν καρδιά μας ἀνεξομολογήτους.

4. Κανεὶς ἂς μὴ θεωρῇ τὸν ἑαυτὸν του αἴτιο γιὰ τοὺς λογισμοὺς τῆς βλασφημίας. Ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος εἶναι καρδιογνώστης, γνωρίζει καλὰ ὅτι δὲν εἶναι ἰδικά μας αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ λόγια καὶ οἱ σκέψεις, ἀλλὰ τῶν ἐχθρῶν μας.

5. Ἡ μέθη εἶναι αἰτία στὸ νὰ σκοντάφτη κάποιος. Ὁμοίως καὶ ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι αἰτία τῶν ἀπρεπῶν λογισμῶν. Καὶ ἐκεῖνος ποὺ ἐσκόνταψε εἶναι ἀναίτιος γι' αὐτό, ἀλλὰ θὰ τιμωρηθῇ πάντως, διότι ἐμέθυσε.

6. Ὅταν ἐσταθήκαμε νὰ προσευχηθοῦμε, ξεσηκώθηκαν ἐναντίον μας οἱ ἀκάθαρτοι ἐκεῖνοι καὶ ἀνείπωτοι λογισμοί. Καὶ μόλις ἐτελειώσαμε τὴν προσευχή, ἔφυγαν ἀμέσως. Διότι δὲν συνηθίζουν νὰ μάχωνται ἐκείνους ποὺ δὲν τοὺς μάχονται.

7. Ὅχι μόνο τὸν Θεὸν καὶ τὰ θεῖα ὁ ἄθεος αὐτὸς δαίμων βλασφημεῖ, ἀλλὰ καὶ προφέρει μέσα στὸν νοῦ μας μερικὰ αἰσχροτάτα καὶ ἄπρεπα λόγια, γιὰ νὰ ἐγκαταλείψωμε τὴν προσευχή ἢ γιὰ νὰ πέσωμε σὲ ἀπόγνωσι. Ἔτσι πολλοὺς τοὺς ἐμπόδισε ἀπὸ τὴν προσευχή καὶ πολλοὺς τοὺς ἀπεμάκρυνε ἀπὸ τὰ Μυστήρια.

Σὲ μερικοὺς κατέτηξε τὰ σώματα ἀπὸ τὴν λύπη. Ἄλλους ὁ πονηρὸς αὐτὸς καὶ ἀπάνθρωπος τύραννος τοὺς ἐδάμασε μὲ τὴν νηστεία καὶ δὲν τοὺς ἐπέτρεψε τὴν παραμικρὴ ἀνακούφισι.

Καὶ κατῴρθωσε νὰ πείσῃ ὅχι μόνο τους κοσμικοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς μοναχοὺς, ὅτι δὲν τοὺς ἀπολείπεται πλέον καμμία ἐλπίδα σωτηρίας καὶ ὅτι εἶναι ἐλεεινότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀπίστους καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς εἰδωλολάτρεις ἀκόμη.

8. Ὅποιος ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς βλασφημίας καὶ θέλει νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτό, ἅς ἐννοήσῃ καλὰ ὅτι αἰτία αὐτῶν τῶν λογισμῶν δὲν εἶναι ἡ ἰδική του ψυχὴ, ἀλλὰ ὁ ἀκάθαρτος δαίμων, ποὺ εἶπε κάποτε πρὸς τὸν Κύριον: «Ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, ἐὰν πεσῶν προσκυνήσῃς μοι» (Ματθ. δ' 9).

Γιὰ τοῦτο καὶ ἐμεῖς ἅς τὸν περιφρονοῦμε καὶ ἅς μὴ ὑπολογίζωμε καθόλου τὰ λεγόμενά του καὶ ἅς τοῦ λέγωμε: «Ὑπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ. Κύριον τὸν Θεόν μου προσκυνήσω καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσω» (πρβλ. Ματθ. δ' 10). «σοῦ δὲ ἐπιστρέψει ὁ πόνος καὶ ὁ λόγος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, καὶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν σου ἡ βλασφημία σου καταβήσεται» (πρβλ. Ψαλμ. ζ' 17) ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι».

9. Ὅποιος προσπαθεῖ νὰ παλαίψῃ ἐναντίον τοῦ δαίμονος τῆς βλασφημίας μὲ διαφορετικὸ ἀπὸ τὸν προηγούμενο τρόπο, ὁμοιάζει μ' ἐκεῖνον ποὺ ἐπιχειρεῖ νὰ συλλάβῃ τὴν ἀστραπὴν μὲ τὰ χέρια του. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ συλλάβῃ ἢ νὰ ἀντειπῇ ἢ νὰ παλαίψῃ ἐναντίον ἐκείνου ποὺ ἐπέρχεται στὴν καρδιά ξαφνικὰ σὰν ἄνεμος, ποὺ εἶναι τὰ λόγια του γρηγορώτερα ἀπὸ τὴν ριπὴ τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ ποὺ ἀμέσως γίνεται ἄφαντος;

10. Ὅλοι οἱ ἐχθροὶ ἴστανται ἀπέναντί μας καὶ μάχονται καὶ ἀργοῦν κάπως καὶ δίνουν καιρὸ στὸν ἀνταγωνιστὴ τους. Αὐτὸς ὅμως ὄχι! Ἀλλὰ μόλις φάνηκε ἔφυγε, καὶ μόλις ὠμίλησε ἀνεχώρησε.

11. Πολλὲς φορὲς τοῦτος ὁ δαίμων συνηθίζει νὰ εἰσχωρῇ στὸν νοῦ τῶν πιὸ ἀπλῶν καὶ πιὸ ἀκεραίων, διότι αὐτοὶ θορυβοῦνται καὶ ταρασσονται ὑπερβολικά, πολὺ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Καὶ σ' αὐτούς, ἔχομε τὴν γνώμη, ὅτι ὁ πόλεμος ὀφείλεται ἐξ ὀλοκλήρου στὸν φθόνο τῶν δαιμόνων καὶ ὄχι στὴν οἴησι.

12. Ἄς παύσωμε νὰ κρίνωμε καὶ νὰ κατακρίνωμε τὸν πλησίον, καὶ τότε δὲν πρόκειται νὰ φοβηθοῦμε τοὺς λογισμοὺς τῆς βλασφημίας. Διότι ἀφορμὴ καὶ ρίζα τοῦ δευτέρου εἶναι τὸ πρῶτο.

13. Ἐκεῖνος ποὺ εἶναι κλεισμένος σ' ἓνα σπίτι, ἀκούει τὰ λόγια αὐτῶν ποὺ περνοῦν ἀπ' ἔξω, χωρὶς νὰ συνομιλῇ μαζί τους.

Παρομοίως καὶ ἡ ψυχὴ ποὺ ζῇ μὲ αὐτοσυγκέντρωσι, ταρασσεται ἀκούοντας τὶς βλασφημίες ποὺ προφέρει διερχόμενος ὁ διάβολος.

14. Ὅποιος περιφρονεῖ τοῦτον τὸν δαίμονα, ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὸ πάθος. Ὅποιος σοφίζεται νὰ ἀγωνισθῇ ἐναντίον τοῦ διαφορετικά, στὸ τέλος νικᾶται. Διότι ἐκεῖνος ποὺ προσπαθεῖ νὰ συλλάβῃ τὰ πνεύματα μὲ λόγια, ὁμοιάζει μὲ ἐκεῖνον ποὺ προσπαθεῖ νὰ κλείσῃ κάπου τοὺς ἀνέμους. Κάποιος ἐκλεκτὸς μοναχός, ἐνοχλούμενος εἴκοσι χρόνους ἀπὸ τοῦτον τὸν δαίμονα, ἔλυσε τὴν σάρκα του μὲ νηστεῖες καὶ ἀγρυπνίες. Καὶ ἀφοῦ δὲν εἶδε ἀπὸ αὐτὰ καμμία ὠφέλεια, ἔγραψε τὸ

πάθος σὲ χαρτὶ καὶ ἐπῆγε καὶ τὸ ἔδωσε σὲ κάποιον ἅγιο ἄνδρα. Ἐπείπεσε δὲ κατὰ πρόσωπον στήν γῆ καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἀνυψώσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ βλέμμα του. Ὁ γέροντας μόλις τὸ διάβασε, χαμογέλασε, καὶ ἀφοῦ σήκωσε τὸν ἀδελφό, τοῦ λέγει: «Βάλε, τέκνον μου, τὸ χέρι σου στὸν αὐχένα μου». Ἀφοῦ τὸ ἔβαλε ὁ ἀδελφός, τοῦ λέγει ὁ μέγας ἐκεῖνος: «Ἄς εἶναι ἐπάνω στὸν τράχηλό μου, ἀδελφέ, αὐτὴ ἡ ἁμαρτία, ὅσα χρόνια τὴν εἶχες ἢ θὰ τὴν ἔχῃς ἀκόμη. Μόνο ἐσὺ νὰ μὴν τὴν ὑπολογίζῃς πλέον καθόλου». Καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτὸς διαβεβαίωνε ὅτι δὲν πρόφθασε νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ κελλὶ τοῦ γέροντος, καὶ τὸ πάθος ἔγινε ἄφαντο. Τοῦτο τὸ περιστατικὸ μοῦ τὸ διηγήθηκε δοξάζοντας τὸν Θεὸν ὁ ἴδιος ἀδελφὸς στὸν ὁποῖο συνέβη.

Ὅποιος ἐνίκησε τοῦτο τὸ πάθος ἀπεμάκρυνε τὴν ὑπερηφάνεια.

ΚΛΙΜΑΞ - Περὶ λογισμῶν βλασφημίας - ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ

Νεοελληνικὴ ἀπόδοση: Ιερά Μονὴ Παρακλήτου